

Scenetă de Crăciun

2002

...traducere

Scena nr. 1 – Băiatul care observă crucea luminată și meditează

Băiatul: *Un tânăr. Este protagonistul poveștii. Privește crucea și începe să-și amintească când a asistat la nașterea lui Isus... el umil păstor începe să înțeleagă că este deja noaptea în care s-ar putea întâmpla acel tip ciudat de glorie pentru copilășul mult dorit și atât de așteptat de-a lungul timpului... de al recunoaște în cele din urmă.*

(foarte rar)

Băiatul: Dragă Isuse, aici, alături de tine, mă simt iubit, liniștit și fericit. Doar tu mă poți face să simt toate astea. Tu, care mi-ai dăruit toată viața ta: m-ai lăsat mereu liber, ai ascultat cu iubire fiecare alegere a mea sau slăbiciune, fără a mă acuza că nu te iubesc îndeajuns, mergând până la cruce, unde ai murit pentru mine. (...) Totul a început când te-ai făcut mic și sărac alături de mine. (...)

Îmi amintesc foarte bine de acea noapte, toate sentimentele pe care le-am avut aflându-mă în fața ta. Îți amintești? Când te-ai născut eu eram unul dintre păstorii ce te-au văzut printre primii. Mai mult eram un copil. (...)

Cât de bucuros eram atunci! Era imposibil să nu se vadă că erai un prunc deosebit, diferit de toți ceilalți, iar noaptea părea a fi nouă și plină de speranță pentru viitor. Era într-adevăr imposibil să nu-ți dai seama. (...)

Ba chiar nici nu te puteai gândi că Acela – atât de mult așteptat – pe care-l așteptam să ne elibereze erai chiar tu. Un copilăș neînsemnat într-o peșteră a unor săraci păstori, așa ca mine. (...)

Dar cine ar fi crezut? Cine ar fi ascultat ceea ce doar eu am intuit? Și apoi, eram doar un copil. Cine m-ar fi ascultat?

Însă Vestea cea Bună a nașterii tale era mult mai importantă decât oricare alta, atât de bună încât era imposibil să o țin pentru mine! (...) Îmi amintesc că nu mai puteam să mă abțin, trebuia să o povestesc la toți, să strig ca toți să mă audă. Era nedrept ca vreunul să nu o afle. Îmi aduc aminte că în ziua următoare...

Scena nr. 2 – Copilul la han

Hangiul – cea care este ocupat zi de zi și nu are timp să asculte Vestea cea Bună

Hangița – prea atașată banilor și faimei (să fie frumoasă și importantă în fața celor bogați...)

Servitorul – obligat să slujească, dar este mult mai deschis

Voci din fundal... Dimineața. Copilul fuge găfâind și ajunge la han

Copilul: (cătrec servitor) Ascultă!... dv. Sunteți patronul hanului?

Servitorul: Eu sigur nu sunt! Eu sunt doar un servitor. Ce vrei? Dacă te pot ajuta cu ceva... spune-mi.

Copilul: Nu, aș vrea să vorbesc cu patronul... este o veste importantă... este bine ca toți să o afle, de aia trebuie să o spun stăpânului casei... este o veste bună!

Servitorul: Ah, bine! Așteaptă să-l chem... (se îndepărtează și se întoarce cu Mario)

Mario: Ce vrei? Cauți pe cineva?

Copilul: (intimidat) Eu... de fapt... aș vrea să vă vorbesc despre ceva...

Mario: N-ai vrea să spui mai repede... e o groază de treabă de făcut aici... hanul e plin ochi... cu recensământul ăsta care a umplut Betleemul, de oameni, și de aia nu avem nici un minut de

pierdut la taclale... n-am timp de discuții!

Copilul: (foarte hotărât) Da, așa e, dar dv. trebuie să mă ascultați pentru că azi noapte am primit o veste bună! O veste ce va fi pentru întreg poporul și văzând că sunt atâția oameni aici... poate că dv. o puteți spune!!!

Voci din fundal: Mario! Vrem să vii la etaj... Sunt aici doi care vor să plece imediat...

Copilul: Azi noapte am găsit un copil.

Mario: (oprindu-l) Ia ascultă. Așteaptă puțin. Ai auzit că mă strigă. De fapt, așteaptă să o chem pe nevastă-mea! (plecând) Debora! Vezi ce vrea ăsta de aici!

Debora: (către soț) Du-te, că te cheamă ăia de sus... Cine e puștiul? Știi ceva, noi oameni de pe stradă nu primim. (către copil) Ce vrei puștiule? Vrei o cameră? (ironică) N-aveți staulele voastre în care să dormiți? Pe păstorii mucoși și murdari nu-i primim.

Copilul: Nu, doamnă. Vreau doar să vă spun că în această noapte am adăpostit o familie în staulul nostru, iar femeia a născut un copil, chiar acolo. Tatăl ne spusese deja că a căutat un loc în oraș, dar nu a găsit pe nicăieri.

Debora: A, îmi amintesc de cei doi sărăntoci!!! Pretindeau să primească o cameră cu 4 bani, seara târziu, atunci când hanul era plin ochi și era un frig că nu-ți veneam nici câinele să-l dai afară... iar ea chiar era însărcinată și începuseră și durerile nașterii!!! Ce tâmpenie!!! Cu toți clienții... asta ne mai lipsea o moașă... și tot ce mai era nevoie... cum să nu!!! Și pe deasupra mai deranjam și clienții...

Copilul: Dar acolo este un prunc cu totul și cu totul special. În această noapte pe toți i-a făcut fericiți și iubiți, au venit chiar de peste tot să-l vadă, călăuziți de o stea!!! De fapt un înger ne-a spus că acest copil va fi într-o zi rege peste noi toți!

Debora: Dar ce fel de rege mai e, pentru că regii sunt plini de bani. Dacă ar fi fost o „familie regală“, ieri seară ar fi putut lua toate camerele. Dacă mi-ar fi plătit cum trebuia s-o facă i-aș fi gonit pe toți clienții din han!

Copilul: Ei, e adevărat, dar poate că acel copil este un altfel de rege...

Debora: Ajunge, m-ai enervat! Vestea ta bună nu-mi folosește la nimic! Uită-te cum stau aici de vorbă cu tine și dincolo mă așteaptă afaceri de aur. (bombănind pleacă). Cu recensământul ăsta am să fac o groază de bani. Ne asigurăm pentru o bună bucată de vreme...

Copilul: Cum se poate să nu înțeleagă? Poate că nu mă exprim eu cum trebuie...

Servitorul: (vorbind încet) Ei! Ai spus că un înger a anunțat că acel prunc va fi cândva rege? Și că va aduce tuturor liniște? Atunci chiar că este un copil special! Acum am prea multă treabă de făcut, dar explică-mi mai bine unde îl pot găsi, că imediat ce termin merg să-l văd!!!

Copilul: (oricum neconsolat) Da, bine... ieși din oraș și mergi către staulele păstorilor: vei găsi un copil pus în iesle... eu voi pleca să anunț la piață, acolo e multă lume...

(se stinge lumina)

Scena nr. 3 – Copilul la piață

Negustorul – un om de lume, care e convins că bunătatea este modul său de a trăi, și astfel încearcă să-i convingă și pe ceilalți

Bătrâna – vrea certitudinea Veștii cele Bune care s-o ajute în greutățile de zi cu zi

Servitorul lui Irod – entuziasmat de Vestea de Bună, dar se gândește că o poate folosi în avantajul său pentru că este înconjurat de oameni bogați

Copilul: Aici e multă lume! Poate voi reuși să spun cuiva marea bucurie pe care am avut-o la nașterea aceluia copil fantastic.

Negustorul: Cumpărați covoarele mele, care sunt cele mai bune, aduse din Persia! Covoare minunate și rezistente... (către copil) Ei, băiete, ce zici de un covor frumos?

Copilul: Dar, eu sunt un biet păstor, nu...

Negustorul: E exact ce-ți trebuie! Măcar alege unul din aceste minunate covoare ce-ți poate folosi și ca pătură în noaptele astea reci!

Copilul: Da, dar eu nu am prea mulți bani, și apoi...

Negustorul: Da nu se pune problema banilor... dacă nu ne ajutăm între noi... dacă vrei îți fac o reducere sau ți-l dau în rate!

Copilul: Nu, vă mulțumesc! Dar în schimb, vă pot da eu ceva... Aș vrea să vă povestesc ce mi s-a întâmplat noaptea trecută și cred că este o veste bună ptr toți ceilalți...

Negustorul: Oh, ce frumos! Spune-mi, puștiule... că vești bune rar mai auzi!

Copilul: Ieri noapte am adăpostit o familie în staulul nostru.

Negustorul: Brr, pe frigul ăla? Sper să fi avut vreun covor de-al meu...

Copilul: Da, era foarte frig, și li s-a născut un copil. Un copil extraordinar, iar noaptea părea a fi liniștită și plină de pace. Toți au alergat să-l vadă, și a fost ca și cum o mare iubire s-a întins din acea mică iesle peste toți cei care erau acolo.

Negustorul: (interesat) Oh, dar e minunat. (schimbând vorba) Stai să-ți spun și eu ceva: știi că povestești destul de bine, puștiule?

Copilul: Da? Mulțumesc, dar...

Negustorul: Nu, nu, nu, nici un dar! După mine... De fapt... M-am hotărât!

Copilul: Vei veni să-i cunoști pe Iosif și pe Maria și să-l vezi pe prunc?

Negustorul: Ba nu! M-am hotărât că aș putea să te iau ajutorul meu. Chiar ieri băiatul care mă ajuta a plecat. Păcat de el! Cu mine poți primi vești bune în fiecare zi: o plată bună, o farfurie cu mâncare bună pe zi, un loc de muncă frumos... Ei, ce zici?

Copilul: Atunci înseamnă că nici nu m-ai ascultat! Mai mult te interesează covoarele tale și alte lucruri! S-a născut pentru noi un mântuitor, un rege puternic care să ne elibereze.

Negustorul: Ei da, ar fi bine să ne elibereze de romani, cu toate taxele pe care ni le cer (trece o bătrână). Ei, doamna, o păturică frumoasă? Priviți ce minunăție...

Copilul: (acum enervat) Dar de ce nimeni nu înțelege vestea mea cea bună? E diferită de toate celelalte pe care le tot auziți.

Bătrâna: Puștiule, să știi că am auzit tot ceea ce ai povestit. Tu crezi că te crede cineva când mergi să spui așa ceva în dreapta și în stânga!

Copilul: Așa e, pentru că nimeni nu mă crede!

Bătrâna: Haide acum să mă ajuți să traversez piața asta aglomerată că tare greu îmi mai este.

Copilul: Dar nu am timp, trebuie să le spun tuturor vestea cea bună!

Bătrâna: (împăciuitoare) Ai, ai, ai, uite încă unul care spune numai lucruri frumoase. Și cine vrei să te creadă? Spui că vrei să dai vești bune, în schimb cine vrei să te creadă?

Copilul: (încurcat) Ei... poate că aveți dreptate, dar așa vreau să povestesc cuiva...

Bătrâna: Bine, atunci de ce nu-mi povestești mie? (Se apropie servitorul lui Irod) Știi, eu acum sunt prea bătrână, și nu mă mulțumesc să ascult povești frumoase, vreau ceva concret care să mă ajute să mă simt mai bine. Și dacă vrei să știi sunt mulți ani de când aștept vești bune, dar acum m-am lăsat păgubașă. Mi-am făcut atâtea vise, că acum nu mai cred nimic.

Copilul: Nu! Nu trebuie să fi așa de neîncredătoare, acesta fără îndoială este un profet, un eliberator. Am simțit-o în inimă. Va fi cineva, și este numit fiul celui preînalt... chiar și îngerii o spuneau: Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său și va domni mereu peste casa lui Iacob, iar împărăția sa nu va avea sfârșit.

Bătrâna: Vezi: odată a venit Teuda, spunând că este cineva și l-au urmat vreo 400 de oameni. Dar a fost ucis, și toți cei care l-au urmat s-au risipit și s-a ales praful de tot. apoi, după puțin timp, a apărut Iuda din Galilea și a făcut ca multă lume să-l urmeze, dar și el a murit din nefericire și au dispărut iarăși cu toții. De aia, despre vestea ta cea bună, ști ce zic eu: nu te mai agita degeaba și las-

o baltă! Dacă este venită de la om se va pierde, dar dacă vine de la Dumnezeu nu e nevoie s-o anunți tu, va avea Domnul grijă... nimeni nu se va împotrivi Domnului!

Servitorul lui Irod: Bravo băbuțo! Bine spus!... Bine spus pentru o Matusalemă ca tine! Habar n-ai de puterea publicității! Puțină publicitate îți aduce mulți bani în pungă! Ajunge să știi să-ți vinzi bine produsul! (...) Dacă avem un rege în acest ținut și n-o știm încă, e adevărat: tot poporul trebuie să o afle! Dar e nevoie de date exacte... asta în cazul în care le-aș avea. Băiete, un prăpădit ca tine nu poate apare în fața unui rege, cu atât mai puțin în fața măritului Irod, dar nu te preocupa, voi avea eu grijă să se afle vestea cea bună!

Copilul: Vezi tu, o-i fi eu păstor care pute – așa cum ne spuneți voi nobilii și asta pentru că stăm mereu cu oile – dar vreau să anunț eu nașterea acestui copil. Pentru că eu am fost de față și știu că mi-a redat speranța, liniștea, și că m-a făcut în mod ciudat să mă simt foarte fericit... Povestesc ceea ce am trăit. Cum poți tu vorbi de ceva care nu cunoști? Vrei cumva să vii să-l vezi?

Servitorul lui Irod: Dar știi că dacă este un rege, trebuie să i se aducă onoruri, trebuie mers cu tot fastul la el... cred că voi vorbi eu cu Irod, decât să pierd timpul aici în piață! (și pleacă)

Copilul: (strigând supărat după servitor)... am în mine o bucurie imensă: eu trebuie să anunț ceea ce am văzut, chiar dacă nu am pile la Irod sau vreo altă „strategie“.

Bătrâna: Lasă-l în pace, îl știu eu bine. E unul care e numai gura de el. Stă mereu cu Irod și are impresia că dacă stă cu bogătanii l-a prins pe Dumnezeu de picior. Dar dacă cineva trebuie să ne salveze, cu siguranță nu va fi din palatele alea... Dacă cineva ne poate salva trebuie să fie ca noi, sărac... hai să mergem, să mergem și să vedem...

Scena nr. 4 – Servitorul lui Irod merge la Irod

Servitorul: Vă salut majestate.

Irod: O, dragul meu! Ce vânt bun te aduce din nou în palatul meu?

Servitorul: O veste bună!

Irod: A, ce frumos! În schimb consilierii mei nu fac altceva decât să mă întristeze cu veștile lor proaste despre acest imperiu absurd care nu se liniștește... din cauza idiotoșilor ăia de iudei ce nu vor să accepte Roma.

Servitorul: Avem „ocazia“ să-i liniștim! Vor auzi de noi până la Roma.

Irod: Ce tot spui acolo? Dacă vrei vreo autorizație pentru o altă petrecere folclorică nu-ți mai dau: e nevoie și de puțină disciplină aici, nu numai de petreceri. „Panem et circenses“ e bine, dar să nu exagerăm, că se vorbește la Roma de noi, cine știe cum...

Servitorul: Nu, Irod. Te anunț că azi noapte, într-un staul s-a născut un copil. Un copil special! Toți îl așteaptă!

Irod: Și?

Servitorul: În oraș nu fac altceva decât să vorbească de el.

Irod: Am înțeles, ai găsit unul din fenomenele care e la modă acum. Dar ce crezi, că am nevoie de un copilaș ca să fiu faimos? Sunt puternic peste toate aceste regiuni, și asta contează! N-am nevoie de nimic pentru a mă face important! Mereu m-am mândrit cu diplomația mea!

Servitorul: Ba nu, nu ai înțeles. Pare a fi un profet, un conducător de oameni. Este iudeu, îl vor urma toți ca niște oițe. Va fi ca un păstor de miei. (ironic) Oricum s-a născut în mijlocul păstorilor. Înțelegi? Dacă noi îl atragem la curte, cine știe cum te va sfătui sau ceva de genul ăsta și oamenii îl vor asculta pentru tine, mărețe Irod.

Irod: A, deci, copilul promite ceva! Cred că încep să înțeleg, de fapt nu avem de partea noastră pe nimeni în care iudeii să creadă.

Servitorul: Bineînțeles, iar acum avem posibilitatea să o facem! Se poate chiar spune o poveste uimitoare astfel încât lumea să-l adore, să-l facem să fie în centrul atenției. E micuț, e în puterea noastră, îl putem controla. Deocamdată este un idol pentru câțiva păstorași, dar dacă ducem zvonul

mai departe în piață, sigur va funcționa. La Roma se va auzi că ai reușit să domini această bandă de iudei cu diplomație și nu cu forța... vei fi un adevărat mit, o garanție adevărată de credință față de Roma...

Irod: Ideea nu-i rea deloc. Dar ce e așa de special un copil abia născut, mai ales într-o iesle a animalelor...?

Servitorul: Toți vorbesc, și zic că în noaptea în care s-a născut a adus fericire și liniște, și câteva persoane au venit din mai multe colțuri ale lumii pentru a-l vedea. Pare că iubirea ce-l înconjoară îți încălzește inima, și se mai zice că o stea îl călăuzește și că un înger a vorbit despre el.

Irod: Un înger ai spus? Că a vorbit cu păstorii? Chiar pare a fi un lucru extraordinar, și cu siguranță va fi ceva pentru oameni. Oamenilor le este de ajuns să le vorbești de îngeri și de miracole, că imediat au și crezut totul... Și ce anume a spus îngerul ăsta?

Servitorul: „Va fi mare, și este numit fiul celui preainalt, Domnul Dumnezeu îi va tronul (Irod se întoarce brusc spre servitor și își schimbă expresia feței) lui David, tatăl său și va domni (Irod din ce în ce mai iritat) în veci peste casa lui Iacob, iar împărăția sa nu va avea sfârșit“.

Irod: (urlă) Ce? Și vii să-mi spui asta, în palatul meu, că un copil iudeu îmi va lua tronul? Dar chiar nu înțelegi? Tronul lui David, nu-ți aduci aminte, așa vag, că seamănă cu tronul meu? Idiotule! (...) Și că un înger este de partea lui? Și că toți oamenii îl adoră? Cum așa... servitor insolent ce ești? Altul care vrea să domnească și să-mi ia tronul... adică tu izbucnești o revoltă împotriva Romei... Dispari imediat din fața mea, și să nu te mai prind pe aici niciodată! Ți-ai permis să te îndoiești de puterea mea și a Romei, de autoritatea lui Cezar, am eu grijă de tine... Iar acum Roma va distruge acest copil și toată nebunia asta a oamenilor.

Servitorul: (tremurând) ... dar eu ziceam că noi doi am putea...

Irod: Afară! Nimeni nu se poate îndoii de puterea mea! Tronul ăsta îmi aparține în mod legitim, și nu permit ca cineva să se îndoiască de asta! Închipuie-ți... iudeii vor un rege iudeu! Îl pot uita deja. E timpul să învețe să stea în banca lor și să vadă cine le este rege!

Gărzi! Vă ordon: ucideți toți copiii din Betleem și dimprejur care au mai puțin de doi ani... și cu asta totul s-a sfârșit...

(întuneric)

Scena nr. 5 – Băiatul arată drumul

Băiatul: Dragă Isuse, de aceea în acea noapte în care te-ai născut era un început de drum. Câți morți, câte crime în numele puterii... chiar și pe tine acum... se pare, că te-au distrus... ucis... eliminat din poveste.

Ca în acea noapte în care nu te-au vrut în oraș, așa te-au crucificat în afara Ierusalimului... așa cum te-au constrâns să te naști pe lemnul ieslei, la fel ai murit pe lemnul crucii...

Așa cum te-ai născut pe paie, ca și cum tu erai de mâncare, ieri seară ne-ai spus „luați și mâncați toți, acesta este trupul meu oferit pentru voi...“

Astăzi, îmi este cu adevărat frică. Teamă să nu te pierd... Care veste bună?... Ai nevoie de vești bune... în schimb tu... te văd încă acolo pe cruce... Dar câteva femei, ne-au trezit, mergând la mormânt și negăsindu-ți trupul, au venit să ne spună că au văzut un înger, care le-a spus că ești viu. Câțiva dintre noi au fugit la mormânt și l-au găsit așa cum au spus femeile, dar nu te-au văzut.

Îngeri și iar îngeri!... și veștile bune ce greu le credem... În schimb tu ne-ai spus: „Nu vă temeți, eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii“. Nu înțeleg de ce vreau să mă întorc acolo unde a început totul. În staulul acela. Să înțeleg. Să simt din nou.

Voci din fundal: „Voi cei cu inima împietrită în a crede cuvântul profeților! Era nevoie ca Isus să suporte toate aceste suferințe pentru a intra în slava sa?“

*Scenătă de Crăciun 2002 - **teatru de Crăciun...** un tânăr privește crucea și începe să-și amintească
când a asistat la nașterea lui Isus...*

by Maria A.
